

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010606
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2513010606.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Mariána Jarábka, v trestnej veci proti obžalovanému H. U., pre prečin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch sp.zn. 1T/113/2013 zo dňa 16.06.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. apríla 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného H. U., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného H. U. vinného z prečinu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

v dňoch 30.04.2010, 30.06.2010, 31.07.2010, 31.08.2010, 30.09.2010 a 31.10.2010 v obci X. - S., v prevádzke bitúnku spoločnosti Y. W. Y., s.r.o. D.. 21, IČO: 36 253 511 alebo na inom obvyklom mieste ako štatutárny orgán tejto spoločnosti nevyplatil svojim zamestnancom:

- S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., M. U. č. XXXX/XX mzdu za mesiace máj, jún, júl, august a čiastočne za mesiac september 2010 v celkovej výške 2.193,78 Eur,

- H. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., M. č. XXXX/X mzdu za mesiac marec 2010 vo výške 688,16 Eur,

- W. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. - S. č. XX mzdu za mesiace máj, jún, júl, august a čiastočne september 2010 v celkovej výške 1.086,24 Eur,

- J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. č. XXX mzdu čiastočne za mesiac jún 2010 a za mesiace júl, august a september 2010 v celkovej výške 1.362,97 Eur,

- Z. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. S. č. XX mzdu za mesiac september 2010 vo výške 456,11 Eur,

- S. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. - S. XX mzdu za mesiace júl, august a september 2010 v celkovej výške 1.227,54 Eur,

- J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., T. č. XXX/XX čiastočne za mesiac jún 2010 a za mesiace júl, august a september 2010 v celkovej výške 1.060,42 Eur a

- U. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. - S. č. XX mzdu za mesiace júl, august a september 2010 v celkovej výške 1.133,15 Eur,

hoci s nimi mal uzatvorenú pracovnú zmluvu, mzda bola splatná najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca a spoločnosť mala v deň splatnosti miezd dostatok peňažných prostriedkov v hotovosti na vyplatenie záväzkov voči zamestnancom a tieto nevyhnutne nepotrebovala na zabezpečenie svojej činnosti, čím im spôsobil škodu v celkovej výške najmenej 9.208,37 Eur.

Za to súd obžalovanému podľa § 214 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ a § 50 odsek 1 Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 287 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaného uhradiť poškodeným:

- S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., M. U. č. XXXX/XX 2.193,78 Eur,
- H. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., M. č. XXXX/X 688,16 Eur,
- W. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. - S. č. XX 1.086,24 Eur,
- J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. č. XXX 1.362,97 Eur,
- Z. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. S. č. XX 456,11 Eur,
- S. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. - S. XX 1.227,54 Eur,
- J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., T. č. XXX/XX 1.060,42 Eur a
- U. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. - S. č. XX 1.133,15 Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodeného S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., M. U. č. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a jeho oslobodenia spod obžaloby okresného prokurátora. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že nebola jednoznačne preukázaná druhá podmienka trestnosti podľa ustanovenia § 214 odsek 1 Trestného zákona, t.j. že peňažné prostriedky na výplatu miezd spoločnosť nevyhnutne nepotrebovala na zabezpečenie činnosti právnickej osoby. Túto okolnosť, ktorú treba nepochybne dokázať nebola ani predmetom znaleckého posudku, znalkyni neboli predložené potrebné podklady na takéto posúdenie. Z uvedených skutočností preto vyplýva záver, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu nevyplatenia mzdy a odstúpeného podľa § 214 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, prihliadal pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku. Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného.

Výsledkami vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu to kladie za vinu obžaloba a prvostupňový rozsudok.

Súd I. stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia je rovnako zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Pokiaľ ide o obhajobné tvrdenia obžalovaného vyslovené v dôvodoch odvolania, krajský súd tieto nemohol akceptovať.

Pokiaľ ide o samotnú vinu obžalovaného je potrebné uviesť, že obžalovaný sám v prípravnom konaní spáchanie uvedeného skutku v celom rozsahu doznal, keď uviedol, že sa cíti byť vinným tak, ako mu je to kladené za vinu.

Okrem vlastného doznania v prípravnom konaní je usvedčovaný i výpoveďami poškodených H. O., S. Q., W. Q., J. Q., Z. J., S. F., J. H., U. N., z výpovedí ktorých je zrejmé, za akých okolností im obžalovaný mzdy nevyplatil. Tieto výpovede okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku podrobne rozoberá, preto krajský súd v tejto súvislosti na tieto len poukazuje.

Rovnako obžalovaného usvedčuje i svedkyňa J. X., ktorá pracovala u obžalovaného od začiatku ako účtovníčka, a to od vzniku firmy od r. 2006 do 31.10.2010. K uvedenému dátumu aj písomne ukončila spoluprácu s obžalovaným, nakoľko jej nevyplatil za vykonanú prácu požadovanú mzdu. Z jej výpovede vyplynulo, že v októbri 2010 sa s obžalovaným dohodla, že mu toto účtovníctvo bude vykonávať za polovičnú cenu, ale ani toto nepomohlo, pretože obžalovaný s ňou riadne nespocoval, sľúbil, že zaplatí zamestnancom nevyplatené mzdy, že doloží potrebné účtovné doklady, čo sa však nestalo až do zániku firmy do roku 2011, kedy odišli poslední zamestnanci. V ďalšej časti svedkyňa uviedla, že firma nemala žiadne problémy, tieto nastali až od mesiaca marca 2010, kedy jej obžalovaný prestal uhrádzať faktúry za vedenie účtovníctva a dlhuje jej okolo 5.000,- Eur. Pokiaľ spracovávala výplaty v období od marca 2010 má vedomosť, že obžalovaný v pokladni mal peniaze. Ona sama upozorňovala obžalovaného, že za zamestnancov nie je zaplatené poistné, ani nie sú vyplatené mzdy, na čo jej obžalovaný uvádzal, že to rieši, avšak od zamestnancov sa dozvedela, že mzdy stále nemajú vyplatené. Rozhodne svedkyňa potvrdila, že v pokladničnej knihe k 01.01.2010, teda v pokladni, ktorú mal k dispozícii obžalovaný bola prevedená čiastka 251.421,- Eur, ktoré peniaze boli k dispozícii. V pokladničnej knihe k 30.06.2010 je zaznamenaná suma 324.000,- Eur, čo bol skutočný zostatok finančných prostriedkov v pokladni. Prečo obžalovaný prestal zamestnancom v roku 2010 riadne vyplácať mzdy uviesť nevedela, hoci ho na to viackrát upozorňovala, pričom obžalovaný jej stále len tvrdil, že to bude riešiť.

Vo veci bol vypracovaný aj znalecký posudok znalkyňou z odboru ekonómie a manažmentu Ing. Andreou Hulmanovou, zo záverov ktorej nepochybne vyplynulo, že obžalovaný nevyplatil poškodeným tak, ako sú uvedení vo výrokovvej časti rozsudku výplaty v sumách, ktoré tiež sú premietnuté vo výrokovvej časti rozsudku. Zo záverov znaleckého posudku však jednoznačne tiež vyplynulo, že obžalovaný mal jednoznačne možnosť vyplatiť mzdu poškodeným, nakoľko spoločnosť mala v období od 28.02.2010, teda v deň splatnosti mzdy za január 2010 až do 31.10.2010 v deň splatnosti mzdy za september 2010 dostatok peňažných prostriedkov v hotovosti na vyplatenie záväzkov voči zamestnancom.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z I. stupňového rozsudku v celom rozsahu.

K samotnej námietke obžalovaného, že nebola preukázaná druhá podmienka trestnosti podľa ustanovenia § 214 odsek 1 Trestného zákona, teda že prostriedky na výplatu miezd spoločnosť nevyhnutne nepotrebovala na zabezpečenie činnosti právnickej osoby, v tejto súvislosti krajský súd len konštatuje, že z výpovedí jednotlivých poškodených, najmä výpovedí pracovníčky - svedkyne J. X. vyplynulo, že obžalovaný jednoznačne v čase, kedy mal plniť, mal dostatok finančných prostriedkov v pokladnici, aby mohol svojim zamestnancom vyplatiť nárokovú časť mzdy, pričom z týchto dôkazov nevyplývajú žiadne okolnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že obžalovaný by v uvedenom čase potreboval peniaze na zabezpečenie chodu právnickej osoby. V súvislosti s touto skutočnosťou je potrebné poukázať i na výpoveď samotného obžalovaného, ktorý už v prípravnom konaní jednoznačne uviedol, že okolnosti, ktoré sú mu kladené za vinu sa stali tak, ako sú uvedené v obvinení. V priebehu celého konania sám obžalovaný, ale ani obhajca obžalovaného, ktorý zdôvodňoval napadnuté odvolanie, nepoukazovali na skutočnosť, že by mzdové prostriedky neboli vyplácané z titulu toho, že obžalovaný potreboval finančné prostriedky na zabezpečenie chodu firmy a táto skutočnosť nevyplývala ani z ďalších iných dôkazov. Za takejto situácie teda krajský súd dospel k záveru, že tvrdenia

obžalovaného v tomto smere sú neopodstatnené. Na margo celej veci je potrebné poukázať na to, že z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že celková dlžná suma na mzdách predstavovala čiastku 9.208,37 €, ktorá čiastka v porovnaní s finančným obnosom, s ktorým obžalovaný v kritickom čase disponoval a čo aj vyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania, t.j. že v dňoch k 1.1.2010 bola do pokladne prevedená čiastka 251.421,-- Eur, ktoré peniaze boli k dispozícii a v pokladničnej knihe k 30.6.2010 je zaznamenaná suma 324.000,-- Eur, čo bol skutočný zostatok finančných prostriedkov v pokladni. Vo vzťahu k tejto sume je teda dlžná čiastka vo výške niečo cez 9.000,-- Eur skutočne minimálna, ktorá nemohla obžalovanému nijakým spôsobom spôsobiť problémy zásadného charakteru pre zabezpečenie chodu firmy. Na základe tejto skutočnosti preto krajský súd dospel k záveru, že vina obžalovanému bola preukázaná po všetkých stránkach a že obžalovaný svojim konaním v celom rozsahu naplnil zákonné znaky žalovaného prečinu.

Za takéhoto stavu preto krajský súd neakceptoval námietky obžalovaného vyslovené v dôvodoch odvolania.

Rovnako správne postupoval okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu a uložil obžalovanému trest, ktorý je v súlade so zásadami pre ukládanie trestov. Pri ukladaní trestu okresný súd dôkladne zhodnotil spôsob spáchania skutku, osobu obžalovaného, ako aj jeho doterajší spôsob života a možnosť nápravy, aj na to, že neboli zistené u obžalovaného žiadne poľahčujúce, ani priťažujúce okolnosti a trest, ktorý obžalovanému uložil v dolnej polovici trestnej sadzby v trvaní 16 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na dobu 24 mesiacov, je trestom primeraným a zodpovedajúcim zákonu.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne pochybenia ani vo výroku o náhrade škody a keďže nezistil ani žiadne iné dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného H. U. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.